

1 חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976

פרק א': פרשנות

1. הגדרות

(תיקונים: התשמ"ז, התשל"ט, התשס"ב)

בחוק זה -

"בית-מלון" - לרבות פנסיון, בית מרגוע, בית אירוח וכל מקום כיוצא באלה שבו מספקים או מציעים לספק, בתמורה, שירותי לינה לתשעה אנשים או יותר בעת ובעונה אחת;
"חוק זה" - לרבות תקנות שהותקנו לפיו;
"חניון" - שטח שהוכשר ללינה בתנאי שדה שבו מספקים או מציעים לספק, בתמורה, שירותי לינה לתשעה אנשים או יותר בעת ובעונה אחת;
"סיור" - בין במסלול קבוע ובין במסלול שאינו קבוע, לרבות טיול ולמעט הסעה של נוסעים ממקום למקום בקו נסיעה קבוע ו"ארגון סיור" - לרבות ביצוע סיור והצעה או הסכמה לבצעו;
"שירותי סוכנות נסיעות" - כל אחד מאלה:

- (1) ארגון ומכירה של סיור לישראל או למדינות חוץ או הזמנת שירותים לצרכי סיור כאמור;
 - (2) הזמנה או מכירה של כרטיסי נסיעה או שוברי נסיעה אל מחוץ לישראל, למעט הזמנה או מכירה כאמור, אף אם היא כוללת הזמנת שירותי לינה בבתי מלון, המבוצעת ישירות בחברת תעופה;
 - (3) הזמנת שירותי לינה בבתי מלון בישראל או מחוץ לישראל;
 - (4) טיפול בהשגת אשרות כניסה, שהייה או יציאה לצרכי סיור או נסיעה כאמור;
 - (5) מתן ייעוץ מקצועי בכל ענין כאמור בפסקאות (1) עד (4);
- "השר" - שר התיירות;

"תייר חוץ" - מי שנכנס לישראל ויושב בה על-פי רשיון לשיבת ביקור או לשיבת מעבר, כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, או על-פי צו או היתר שניתן מכוח סעיף 17 לחוק האמור.

פרק ב': הסדר שירותי תיירות

2. שירותי תיירות - מה הם

(תיקונים: התשמ"ז, התשל"ח, התשל"ט)

אלה שירותי תיירות:

- (1) בית-מלון, לרבות שירות הניתן בו ועסק הנמצא בתחומו ומיועד בעיקר לאורחיו;
(א) (נמחקה);
- (2) חניון;
- (3) סוכנות נסיעות, וכל עיסוק אחר בתיירות נכנסת או יוצאת, למעט עיסוק בנסיעות בינלאומיות;
- (4) משרד לתיור;
- (5) שירותי מורה דרך בתמורה או הניתנים בידי מסיע בתמורה או בידי מי שמשותף בקבוצה של תיירי חוץ או מתלווה אליה, בכל אחד מאלה:

(א) סויר;

(ב) אתר או מוסד שיש בו ענין לתייר חוץ, למעט הדרכה בתחום מוסד שניתנת מטעמו;

(6) עיסוק דרך קבע בארגון כינוסים, סמינרים, סימפוזיונים וקבוצות לימוד, שמשתתפים בהם בעיקר תיירי חוץ, לרבות עיסוק בשירות מתורגמות לאלה;
(7) (נמחקה).

3. הסדרת שירותי תיירות

(תיקונים: התשמ"ז, התשל"ט)

השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להסדיר בתקנות את פעולתו ודרכי ניהולו של שירותי תיירות, ובין השאר לקבוע -

- (1) דרישות ומבחנים לענין -
 - (א) רישוי שירותי תיירות, למעט בית-מלון וחניון;
 - (ב) סיווגם של שירותי תיירות;
- (2) סידורים ומיתקנים נאותים למשתמשים בשירות;
- (3) חובתו של עוסק בשירותי תיירות לבטח, בדרך שתיקבע, את המשתמשים בשירות ואת רכושם;
- (4) הוראות בדבר פרסומים של שירותי תיירות;
- (5) אגרות בעד רישוי או פעולה אחרת מכוח חוק זה.

3.א. ערובה לא ניתנת לשעבוד

(תיקונים: התשמ"ז, התשל"ט)

(בוטל).

4. מתן שירותים באמצעות בעלי מקצוע

(תיקונים: התשל"ח, התשל"ט)

(א) השר רשאי לקבוע בתקנות -

- (1) חובה ששירותי תיירות פלוני יינתן על-ידי בעלי כשירות מקצועית;
- (2) בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה - הסדרים בענין הכשרה וכשירות של מורה דרך, כהגדרתו בתקנות.
- (ב) מקום שחיקוק מעניק לשר העבודה סמכות להסדיר את ההכשרה והכשירויות של מקצועות תיירות והפיקוח עליהם, ישתמש שר העבודה בסמכות זו לאחר התייעצות עם שר התיירות; חובת ההתייעצות לא תחול על סמכויות לפי חוק החניכות, התשי"ג-1953, למעט בענין תכניות של בחינות הנערכות על-פיו.

5. קביעת מחירים ופרסומם

(תיקון התשל"ח)

- השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע בתקנות -
- (1) (נמחקה);
 - (2) מחירי מינימום למורה דרך;
 - (3) חובה להציג מחירים, דרכי הצגתם ופרסומם.

6. איסור לסרב מתן שירות או להתנותו

מי שעוסק בשירות תיירות לא יסרב סירוב לא סביר לספק שירות שבתחום עיסוקו, ולא יתנה את הספקת השירות בתנאים שלא הותרו בתקנות.

7.

(בוטל).

8 -

9.

(בוטלו).

10. עסק מאושר לתיירים

השר רשאי, בדרך שיקבע בתקנות, להעניק לשירותי תיירות, וכן למפעלים ושירותים אחרים לפי בקשתם, תואר, ציון או סמל של עסק מאושר לתיירי חוץ או תואר כיוצא בזה; ורשאי הוא להסדיר את אופן השימוש בתואר, בציון או בסמל שייקבעו ודרכי ביטולם.

11. סמכויות משלימות

(א) כל ענין שהשר רשאי להסדיר לפי חוק זה, רשאי הוא לאסור, לחייב, להגביל, להטיל עליו פיקוח או לפטור ממנו, ורשאי הוא לעשות זאת בין בדרך כלל ובין לפי סוגים, דרגות או סניפים של שירותי תיירות.
(ב) השר רשאי להורות כל הוראה משלימה וכל הוראת לוויה הדרושות לביצוע סמכויות לפי חוק זה, לרבות דרכי אכיפתן של הוראות כאמור.

12. סמכויות לענין רשיונות

(א) מי שמוסמך ליתן רשיון או תעודה אחרת (להלן - רשיון) לפי חוק זה, רשאי לסרב לתיתו או לסרב לחדשו או להתנות נתינתו בתנאים מוקדמים או לקבוע בו תנאים; ורשאי הוא לבטלו, לשנותו או לשנות תנאים שנקבעו לגביו אם אירעה אחת מאלה:

(1) נשתנו נסיבות שעל-פיהן ניתן הרשיון;

(2) הופרו הוראות חוק זה או תנאים שנקבעו מכוחו;

(3) מעשהו או מחדלו של בעל הרשיון בענין הנוגע לשירותי תיירות יש בו, לדעת השר, כדי לפסלו מלהיות בעל רשיון או סוג או דרגה שניתנו לו;

(4) בעל הרשיון הורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על חיקוק הנוגע לעיסוקו;

(5) הוכח לשר כי בעל הרשיון לא עמד בהתחייבויותיו כלפי לקוחות או ספקים שבתחום עיסוקו או לא יוכל לעמוד בהן.

(ב) החלטה לפי סעיף זה יכול שתהיה בהגבלת זמן או ללא הגבלה או שתיכנס לתקפה אם בעל הרשיון לא מילא תנאי שנקבע בה.

(ג) בוטל רשיון או נשללה דרגה שלא בידי השר, רשאי בעל הרשיון לערור לפני השר, בדרך ובמועד שנקבעו בתקנות.

(ד) לא יבוטל רשיון אלא אם ניתנה לבעל הרשיון הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו.

(ה) היה שירות תיירות חייב ברישוי הן על-פי חוק זה והן על-פי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, לא יינתן לו רישוי על-פי חוק זה אלא לאחר שניתן לו הרשיון על-פי החוק האמור.

פרק ב'1: שירותי סוכנות נסיעות - חובת הבטחת כספי לקוחות וגילוי נאות

12א. הבטחת כספי לקוחות המקבלים שירותי סוכנות נסיעות

(תיקון התשס"ב)

(א) הנותן, בתמורה, או שלא בתמורה אך דרך קבע, שירות משירותי סוכנות נסיעות (בחוק זה - נותן שירותי סוכנות נסיעות) חייב להבטיח את כספי הלקוחות המקבלים ממנו שירות (בפרק זה - לקוחות) למקרה שהוא נעשה חדל פרעון או למקרים נוספים, שקבע השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

(ב) הבטחת כספי לקוחות תהיה באחת מאלה:

(1) חברות בקרן להבטחת כספי לקוחות הפועלת בהתאם להוראות סעיף 12ב;

(2) ביטוח באמצעות פוליסת ביטוח שהוציא מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על עסקי ביטוח, התשמ"א-1981

(בפרק זה - חוק הפיקוח); השר יקבע הוראות וכללים לענין הביטוח, לרבות הסכומים או השיעורים שעל פוליסה כאמור לכסות.

(ג) כספים המצויים בקרן, כאמור בסעיף קטן (ב)1, המיועדים להבטחת כספי לקוחות לפי סעיף זה, אינם ניתנים לעיקול, לשיעבוד או להעברה, אלא אם כן קבע השר אחרת בתקנות, ובדרך שקבע כאמור.

(ד) השר יקבע הוראות בדבר חובת דיווח על הבטחת כספי לקוחות לפי סעיף זה ובדבר דרכי הדיווח.

12ב. קרן להבטחת כספי לקוחות

(תיקון התשס"ב)

(א) קרן להבטחת כספי לקוחות (להלן - הקרן) היא קרן שהקים ארגון של נותני שירותי סוכנות נסיעות או קרן אחרת, שאושרה בדרך שקבע השר; הוראות חוק הפיקוח לא יחולו על קרן כאמור.

(ב) הקרן תקבל כחבר בה כל מי שנותן שירותי סוכנות נסיעות, בתנאים שוויוניים, אף אם אינו חבר בארגון נותני שירותי סוכנות הנסיעות שהקים את הקרן.

(ג) נותן שירותי סוכנות נסיעות, שהקרן סירבה לקבלו כחבר בה, רשאי לערור על כך בפני השר, או לפני מי שהשר הסמיכו לכך מבין עובדי המדינה שבמשרדו, בתוך תקופה שיקבע השר.

(ד) השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע את סדרי הפעלת הקרן, לרבות תנאים ודרכים לתשלום כספים מהקרן.

12ג. חובת גילוי נאות

(תיקונים: התשס"ב, התשס"ו)

השר, לאחר התייעצות עם הממונה כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, יקבע בתקנות חובה על נותן שירותי סוכנות נסיעות לגלות מידע בכל ענין הנוגע לשירותים שהוא נותן, ורשאי הוא לקבוע מהו ענין מהותי לענין סעיף 13(ה); בתקנות כאמור יקבע השר את פרטי המידע אשר יש חובה לגלותם, וכן את דרכי העמדת המידע לרשות הציבור.

12ד. עיצום כספי

(תיקון התשס"ב)

(א) השר ימנה עובד מבין עובדי המדינה שבמשרדו, אשר יהיה ממונה על הטלת עיצום כספי לפי סעיף זה (בפרק זה - הממונה).

(ב) (1) מצא הממונה כי אדם נותן שירותי סוכנות נסיעות, והיה לו יסוד סביר להניח כי אותו אדם הפר חובה

מהחובות המפורטות להלן, יודיע לו בכתב כי נמצא שהוא נותן שירותי סוכנות נסיעות וכי הפר חובה מהחובות המוטלות עליו, וכי אם לא ימלא את החובה בתוך שלושים ימים מיום קבלת ההודעה יוטל עליו עיצום כספי:

(א) חובה להבטיח את כספי הלקוחות כאמור בסעיף 12א(א) ו-(ב);

(ב) חובת דיווח שנקבעה לפי הוראות סעיף 12א(ד);

(ג) חובת גילוי מידע שנקבעה לפי הוראת סעיף 12ג;

(2) לא קיים נותן שירותי סוכנות הנסיעות את החובה בתוך התקופה כאמור בפסקה (1), רשאי הממונה

להטיל עליו עיצום כספי בשיעור המפורט להלן ובלבד שנתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו:

(א) לענין חובה כאמור בפסקה (1)א(א) או (ג) - בשיעור הקנס האמור בסעיף 61א(3) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין);

(ב) לענין חובה כאמור בפסקה (1)ב - בשיעור כפל הקנס האמור בסעיף 61א(1) לחוק העונשין.

(ג) הממונה רשאי להטיל על תאגיד כפל העיצום הכספי האמור בסעיף קטן (ב).

(ד) (1) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה עיצום כספי בשיעור החלק

החמישים שלו לכל יום נוסף שבו נמשכת ההפרה;

(2) בהפרה חוזרת ייוסף לעיצום הכספי שניתן היה להטיל בשלה אם היתה הפרה ראשונה, סכום השווה

למחצית העיצום הכספי כאמור; לענין זה, "הפרה חוזרת" - הפרת חובה כאמור בסעיף קטן (ב), בתוך שנתיים

מיום שהוטל עיצום כספי על ההפרה הראשונה.

(ה) עיצום כספי ישולם לפי דרישת הממונה, בתוך 30 ימים מיום קבלתה.

(ו) עיצום כספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום הדרישה לתשלומו; הוגש ערעור ובית המשפט הדין בערעור הורה על עיכוב

תשלומו - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום מתן ההחלטה בערעור.

(ז) לא שולם העיצום הכספי במועד, ייתוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה,

התשכ"א-1961 (בפרק זה - הפרשי הצמדה וריבית), עד תשלומו.

(ח) על גביית עיצום כספי תחול פקודת המסים (גבייה).

(ט) (1) על דרישה לתשלום עיצום כספי ניתן לערער לפני בית משפט שלום, בתוך שלושים ימים מהיום

שנמסרה הדרישה לתשלום העיצום הכספי.

(2) אין בערעור כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הורה הממונה או בית המשפט אחרת.

(3) התקבל הערעור, יוחזר סכום העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, מיום תשלומו ועד יום

החזרתו.

(4) על החלטת בית המשפט בערעור ניתן לערער ברשות, ובית המשפט ידון בערעור בשופט אחד.

(י) (1) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכותו של תובע להגיש כתב אישום כאמור בסעיף 13(ה) אם

הוא סבור שהנסיבות מצדיקות זאת.

(2) הוגש נגד אדם כתב אישום על עבירה לפי סעיף 13(ה), לא יחוייב בשלה בתשלום עיצום כספי, ואם

שילם יוחזר לו סכום העיצום בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

12ה. סמכויות הממונה

(תיקון התשס"ב)

כדי להבטיח ביצוע ההוראות לפי פרק זה, הסמכויות המסורות למבקר לפי הוראות סעיף 19 יהיו נתונות לממונה, לגבי מי שנתן, להנחת דעתו, שירותי סוכנות נסיעות.

פרק ג': עבירות, שפיטה ועונשין

(תיקונים)

התשנ"ח, התשנ"ט, התשס"ב

(א) אלה דינם קנס 10,000 לירות, ואם היה תאגיד - קנס 40,000 לירות:

(1) אדם שעבר על תקנות, כללים או הוראות לפי סעיפים 3, 4, 10 או 24, אם לא נקבע בתקנה, בכלל או

בהוראה עונש אחר;

(2) אדם שהפריע למבקר במילוי תפקידו או לא נענה לדרישותיו לפי סעיף 19.

(ב) מי שהפעיל שירות תיירות ללא רישוי כנדרש מכוח הוראות סעיף 3(א), דינו - קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד - קנס 80,000 לירות; המשיך להפעילו לאחר שקיבל התראה מאת מי שהשר מינהו לענין זה או לא קיים תנאי שנקבע בה, דינו, נוסף על העונש לפי סעיף קטן זה - קנס 1,000 לירות או מאסר שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה, ואם היה תאגיד - קנס 4,000 לירות לכל יום כאמור.

(ג) מי שמסר ביודעין הודעה כוזבת או פרטים כוזבים לשאלותיו של מבקר לפי סעיף 19, דינו - קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד - קנס 80,000 לירות.

(ד) על אדם שעבר על הוראות סעיף 6 או על תקנות שהותקנו לפי סעיף 5, יוטל העונש שנקבע לאותו סוג עבירה על-פי סעיף 39 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957.

(ה) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר שישה חודשים:

(1) אינו מבטיח כספי לקוחות, בניגוד להוראות סעיף 12(א) ו-(ב);

(2) אינו מקיים חובת גילוי מידע שנקבעה לפי הוראות סעיף 12ג, בענין מהותי כפי שנקבע לפי אותן הוראות.

14. אחריות לעבירה

(א) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר-בני-אדם, יאשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף - למעט שותף מוגבל - או עובד בכיר האחראי לאותו תחום, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושהוא נקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

(ב) נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד או שלוח כשהוא פועל בתחום תפקידו, יאשם בעבירה גם מעבידו או שולחו של העברין, זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

15. חובת הראיה

הטוען שבידו ראיות לפי חוק זה - עליו הראיה.

16. הפסקת שירות תיירות

(א) הוגש אישום נגד אדם שהפעיל שירות תיירות ללא רישוי כנדרש מכוח הוראות סעיף 3(א), רשאי השר לצוות בכתב על הפסקה ארעית במתן השירות, לרבות סגירת המקום שבו ניתן או מוצע השירות, ובלבד שהפסקה כאמור לא תעלה על ששים יום מיום שניתן הצו או עד למתן פסק-דין, לפי המועד המוקדם יותר; אולם בית-המשפט רשאי, לבקשת הנפגע, לבטל את הצו או לאשרו עם או בלי שינויים; צו כאמור ייכנס לתקפו חמישה ימים אחרי נתינתו אם לא צויין בו מועד מאוחר מזה או אם לא בוטל לפני אותו מועד.

(ב) הורשע אדם בעבירה על חוק זה, רשאי בית-המשפט, נוסף על כל עונש, לצוות על הפסקת עיסוקו בשירות תיירות, לרבות סגירת חצרים, או לצוות על כל דרך אחרת הנראית לו מתאימה להפסקת העיסוק או לצוות על הנשפט להימנע באותו עסק מכל פעולה שיפרט בצו לתקופה שיקבע.

(ג) מי שאינו מקיים צו לפי סעיף קטן (ב), דינו - קנס 100,000 לירות או מאסר שנה, ואם היה תאגיד - קנס 400,000 לירות, וקנס 3,000 לירות או מאסר ארבעה-עשר ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו, ואם היה תאגיד - קנס 12,000 לירות לכל יום כאמור.

(ד) מי שאינו מקיים צו לפי סעיף קטן (א), דינו - קנס 20,000 לירות או מאסר ששה חדשים, ואם היה תאגיד - קנס 80,000 לירות, וקנס 1,000 לירות או מאסר שבעה ימים לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי המצאת הצו, ואם היה תאגיד - קנס 4,000 לירות לכל יום כאמור.

(ה) הורשע אדם לפי סעיף קטן (ג) או (ד), יהיו לבית-המשפט כל הסמכויות הנוספות שלפי סעיף קטן (ב).

17. ביצוע צו

בצו לפי סעיף 16(א) ו-(ב) מותר להורות למשטרה או למבקר שפורש בו להיכנס לחצרים שעליהם ניתן הצו, ומותר לנקוט כל אמצעים, לרבות שימוש בכוח באופן סביר הדרוש בנסיבות הענין, כדי להבטיח ציות להוראות הצו.

18. שמירת דינים

שום דבר בחוק זה לא יתפרש כאילו בא לגרוע מסמכותו של בית-המשפט לפי פקודת בזיון בית-המשפט, אך לא ישא אדם באחריות גם לפי חוק זה וגם לפי הפקודה האמורה.

פרק ד': הוראות שונות

19. סמכויות מבקר

מבקר שמינה לכך השר יהיה רשאי, אם שוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח ביצוע חוק זה או למנוע עבירה על הוראותיו -

(1) לחקור אדם העוסק בשירותי תיירות ולדרוש ממנו להציג לפניו רשיון על-פי חוק זה ומסמכים, ולמסור לו ידיעות והודעות שלדעת המבקר יש בהן כדי להראות שבוצעה עבירה לפי חוק זה;

(2) להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שניתנים בו שירותי תיירות, לבדוק כל ציוד ומיתקן שבו וכל פעולה הנעשית בו לפי חוק זה, לערוך בו חיפוש ולדרוש כל דבר שלדעת המבקר יש בו כדי להראות על ביצוע עבירה לפי חוק זה, ובלבד שבבית מלון לא ייכנס לחדר אירוח בשעה שנמצא בו אורח.

20. מינויים וקביעת תפקידים

(א) השר רשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות בדבר מינוי וקביעת תפקידיו של כל אדם, כפי הדרוש לדעתו לביצועו של חוק זה.

(ב) לענין חוק זה יתקין השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת תקנות בדבר מינוי מועצות וועדות מיעצות של נציגי ציבור ועובדי מדינה.

21. תחולה על נאות מרפא

(תיקון התשל"ח)

האמור בסעיפים 12, 15 ו-19 יחול לגבי שירותי תיירות בנאת מרפא כמשמעותה בחוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973, וכן לגבי עבירות לפי החוק האמור הנוגעות לשירותי תיירות בנאת מרפא, ובלבד שסמכויות השר לפי הסעיפים האמורים יופעלו בהסכמת שר הבריאות, וסמכויות לפי סעיף 12 יופעלו בידי מי שמוסמך ליתן רשיון על-פי החוק האמור.

22. תיקון חוק התכנון והבניה

בתוספת השניה לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 -

- (1) בסעיף 1, במקום "חמישה" יבוא "ששה";
(2) בסעיף 2, אחרי "שר הבטחון ימנה נציג אחד" יבוא "ושר התיירות ימנה נציג אחד";
(3) בסעיף 7, במקום "חמישה" יבוא "ששה" ואחרי "שר התחבורה" יבוא "שר התיירות".

23. שמירת דינים

- (א) האמור בחוק זה לא יפגע בהוראות פקודת העתיקות ופקודת העתיקות (חצרים), 1935.
(ב) הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, התשכ"ג-1963, ולא לגרוע מהן.

24. ביצוע

השר ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות, נוסף על האמורות בחוק זה, בכל ענין הנגוע לביצוע.

25. ביטול

פקודת מורי הדרך - בטלה.

26. תחילה

תחילתו של חוק זה בתום ששה חדשים מיום פרסומו.

יצחק רבין

משה קול

ראש הממשלה

שר התיירות

אפרים קציר

נשיא המדינה

[1] 818 ח"א, התשל"ו (7.7.1976), עמ' 228 (ת"ט בס"ח 843, התשל"ז, עמ' 79).

תיקונים: 1222 ח"א, התשמ"ז (5.8.1987), עמ' 151;

1645 ח"א, התשנ"ח (15.1.1998), עמ' 54;

1704 ח"א, התשנ"ט (15.2.1999), עמ' 112;

1830 ח"א, התשס"ב (14.2.2002), עמ' 140;

2057 ח"א, התשס"ו (15.6.2006), עמ' 322.

[2] סמכויות שר הכלכלה והתעשייה (שקלט את סמכויות שר העבודה) הועברו לשר הרווחה והשירותים החברתיים (י"פ 7394,

התשע"ז, עמ' 1312).

//